Ժ· ՏԱՐԻ 2793 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 19 ՄԱՏԵՐԻՆ 4385 — 26 ՄԱՅԻՍ 1893 — 22 ՋԻԼԳԱՏԻ 1310 — ՀՈՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԻՒՐ ԳՐՈՒԹԻՒՆՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Կ· Պոլիս

درسعادت قسطنطنیه غلطه ده علیه ده آروللک غزتهسی اداره سنه

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

Քաղաքական եւ Ընդհանուր

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար Տարեկան դրամական արժեք 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օտար երկիրներէ Տարեկան » 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընտիր թղթի վրայ մասնաւոր տպուած Տարեկան Ծան. Ոսկի 2
Պատառաց թղթատարի Յատկացեալ Դրուշ 50

Խմբագրութենան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն կը զրկուի։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ· ՊՈԼԻՍ, ՄԱՅԻՍ 26/7 ՀՈՒՆԻՍ 1893

ԸՆԿԵՐԱՑԻՆ ՆԻՒԹԵՐ

ԵՒՐՈՊԱՑԻ ԵՒ ՀԱՅԿ ԴԱՐՁԱԻՈՐՆԵՐ

ԴԻՄ ԱՌ ԴԻՄ ՈՍԿԵՂՋԻՒՐԻ ՄԷՋ

Մայիսն իւր գեղեցկագոյն հանգիսավայրին՝ Բեսատհանէի մէջ վայելելու համար երբ Ոսկեղջիւրէն նաւս գիմէք, Էյուպէն անդին ձեր թէ՛ ալ եւ թէ՛ ձախ թեւին վրայ կը տեսնէք հանդաստօթի ապխատարանները, որոց մէջ աշխատող—կամ աշխատութենէ գադրող— արհեստաւորներուն ու բանւորներուն վրայ անցեալ շաբթու բաւական խօսուեցաւ այս սիւնակաց մէջ, երբ առելի յառաջ երթալ, և անուանի զբօսավայրի առաջին կամուրջին մօտենալ, ձեր ալ թեւին վրայ ապխատանք գեռ կը չարունակուի, բայց ձախ թեւին վրայ կը վերջանայ, և հոն, բեսատհանէն և Ջիւխիւթար տանող գետակներուն բաժանման կէտին վրայ, կ'ըսկսին ուրիշ տեսակ գործարանի մը չէնքերը։—Կ· Պոլսոյ Քարափանց Ընկերութենան չէնքերն են անոնք։

Այսպէս կը պատահի որ Ոսկեղջիւրի մէկ կողմին վրայ եւրոպացի, — իտալացի, ֆրանսացի — բանւորներ կ'աշխատին, դիմացի եզերին վրայ մեր գաւառացիք, հայք և մահմետականք։

* * *

Քարափանց Ընկերութիւնը կը գործածէ 250 կամ 300 մարդիկ, երեք կէտի վրայ բաժանեալ, ի Գարաաղաճ, ի Զէյտլը կղզի, և Թոփհանէի մօտ հոն ուր քարափին առաջին հառուածը չինուելու վրայ է, մէկ կողմէն ծովը լեցնելով, միւս կողմէ ծովու և ցամաքի միջեւ պատուար քաշելով, որոյ վրայ նաւակայք, լիրամէյ և հասարակ ճամբայ պիտի չինուին։ Գարաաղաճ և Զէյնալը, ուր մէկ մէկ փոքր երկաթուղի չինած է Ընկերութիւնը, կ'արտադրեն քարն ու հողն որով ծովը կը լեցուի։ Ի Գարաաղաճ կը պատրաստուին նաեւ օրհնաքրութեան խոշոր քարակոյտերն, որք ծովուն մէջ պարիսպ հիւսելու կը ծառայեն։

Իրարմէ քարընկէց մը հեռի բանող այս եւրոպայի և տեղացի գործատուներու և արհեստաւորներու աշխատանքը դիտելով, անհնար է բազդատութիւն մը չընել անոնց գործելու և ապրելու կերպերուն վրայ։ Հիմակ ամենքն ալ նոյն գաբնատային զեփիւռը կը շնչեն։ Ամենքն ալ կը վայելեն Քեսատհանէի հովէն եկող թարմ խոտին, ծաղիկներուն ու կանաչներուն դիւթիչ ղղլիչ բուրմունքներ։ Ամենուն ալ դէմքերը կը ցոլանան նոյն վճիտ լոյսերուն մէջ, որք մեծ անձրեւի օրերուն պղտոր գոյնը չունին այլ եւս։ Ու վերջապէս, ամենքը լիամտօք կուլ կուտան ի հարկին նոյն մուխն ու ծուխն ապխատարաններուն։ Բայց ամենքը նոյն կեանքը չեն ապրիր։ Ի չունին նոյն ըմբռնողութիւնները կեանքի վրայ, և իրենց աշխատութեան և ապրուստի եղանակներուն մէջ, տարբեր երկիրներու հիմնովին տարբեր աւանդութիւններն ու սովորոյթները կը ցուցնեն։

* * *

Գիտեմ, այս օրինակ բազդատութեան մը ձեռնարկելուն պէս, չատերու միտքէն պիտի անցնի առարկութեանց ամենէն դիւրինն։—«Անոնք մերիններէն աւելի կը չահին»։—Բայց թէ՛ թէ ապխատակին քանակութիւնն ալ կեանքի պէտքերուն նկատմամբ մեր ըմբռնողութիւններէն կախում ունի· Թ՛ողէք աւելի չատ պէտք ունեցողներ ընդհանրապէս ջանահնար կ'ըլլան աւելին վատկելու կամ ընդունելու, բայց գիտելի է, նախ և առաջ, որ կարգ մը բանւորներու օրականք կամ տարեկանք այնքան մեծ տարբերութիւն չունին Ոսկեղջիւրի մէկ եզերէն միւսն։ Եթէ եւրոպացի բանւորներու մէկ կարգը օրական երեք ֆրանքէն ինչուան ութ—տասն ֆրանք կը չահին, մերիններուն մէջ ալ կան որք ամսան եղանակին համար 500 զրուչէն ինչուան 5,000 զրուչ կը չահին։ Աչխատաւորաց երկու խումբերուն մէջ ալ կան մեծներ ու փոքրիկ, գժուար կամ դիւրին գործեր կատարողներ, աւելի կամ նուազ արհեստագիտութեամբ օժտուածներ։ Բայց այնպիսի տարբերութիւններ ալ կան որք չեն կրնար բացատրուիլ թուչիկին առաւելութեամբ կամ սակաւութեամբ։

Եւրոպացի բանւորներուն քնակած չէնքերն հեռուէն կ'որոշուին իրենց համեստ և պարզ այլ չոյժ մարդու կերպարանքով։ Իրենք օրն ի բուն հոգի, քարի, փայտի, ածուխի, ծուխ չուտի հետ կը զբաղին, ճկուղ իրենց գիմացն աչխատող ապխատաւորներուն նման։ Աչխատութեան տարբերութեան մէջ չկայ տարբերութիւն որով կը զանազանին՝ օրինակի համար՝ ոսկերիչ մը և ականահատ մը, կամ գերձակ մը եւ նպարավաճառ կամ մուագործ մը։ Բայց պարզ այցելութիւն մը չուրջն երեկու կողմերն, և կը համոզուիք որ այս եւրոպացի բանւորներ, թէեւ ուսեալ զարգացեալ մարդիկ չըլլան, (ինչ ուսում և զարգացում կրնաք պահանջել այնպիսի աչխատաւորներէ որք իրենց հեռաւոր երկիրներէն առաջամապէս այս կողմեր գաղթեր են օրական քանի մը ֆրանքի համար,) բայց իրենց աչխատութեան ժամերէն գուրս մարդուելու և մարթ տեղեր նստելու ընդգրկան պահանջն ունին։

Դիտեցէք զիրենք ճաչի ժամուան, «Ըսէ ինձ թէ ինչ կ'ուտես և ինչպես կ'ուտես, և ես ըսեմ թէ ինչ մարդ ես»։ Առածի կարգ անցած այս խօսքին մէջ սովորական առածներու պարունակածէն աւելի ճչմարտութիւն կայ։ Նախ, ճիշդ ժամուն պիտի ուտեն, ո՛չ առաջ ո՛չ ետք։ Եւ յետոյ, սննդարար բան պիտի ուտեն անպատճառ։ Պարզ, ազատ, այլ սննդարար բան։ Եւ երբորդ, սեղանի վրայ պիտի ուտեն, գանակով, պատառաքաղով, համեստ այլ վայելուչ կերպիւ չափուած սեղանատան մը մէջ։

* * *

Երեկոյ մը հետաքրքրութեամբ դիտեցէք իրենց կեանքն օրական աչխատանքէն վերջ։ Քարիւղի հինգ խոշոր լապտերներով լուսաւորեր էին ոչ այնքան ընդարձակ սենեակ մը ուր սեղանը պրկր էին։ Աչխատներու վրայ չարեալ էին բանւորներն և անոնց ընտանիքները, որ չատեր իրենց հետ մէկտեղ բերած են իրենց կիները։ Չուանների ընդհանրապէս երկիրը լծուած են ազգականի քով, դպրոցական ընկերներն անարգել չարունակելու։ Գազանիքը պարզուեցաւ մեզ համար։ Կնոջ մատ կայ գործին մէջ։ Ուր կին կայ, հոն անչուչտ քիչ չատ հոգ տարուած է փափուկ, հանգստաւէտ, կոկիկ կերպիւ կազմելու տարբելու ամեն բան։ Սեղանին վրայ կային եզան միսի չորցուած պաստուր, եզան միսի խոշոր կտորներ տապկած, գետնախնձոր միսիրի եղով, լոբիա էվէթով, եզնանկին կանաչեղէններով զարգարուն, և ամենքն առատօրած տեղական պարզ գինիով։ Լուսով ողողուած այս սրահին մէջ, մարթոր եւ կոկիկ այս սեղանին չուրջ, արք և կանայք ուրախ զուարթ կ'ուտէին ու կը խմէին, անանկալ հիւրին անգամ կը խմէին, անանկալ հիւրին անգամ մնծարանք ընելով, զրոյցներ առասպելներ կը պատմէին, բայց՝ ի չարեգոնս իրենց ընտանեաց՝ առանց պատչաճութեան ճամբէն գուրս ոտքդնելու, օրուան աչխատութեան գժուարին կատարներուն վրայ կը հանաճառէին, վերջապէս ժամ ու կէս կը զբաղէին հոն, կշտանալէն եաև, սուրճ խմելով, ծխելով, գինի խմելով, լիովին կազդուրուելով օրուան յոնջանքէն։ Թովի սենեկի մը մէջ, վերմակներուն ու սաւաններուն սպիտակութենին ևս կ'ափսոսցնէք իրենց կենցաղավարութեան վրայ մեր սացած գաղափարը։

* * *

Հիմա գանք չուրին միւս կողմը։ Բայց հոն չատ անգամ այցելած ենք։ Հայ բանւորներուն առտուն, միջօրէի և երեկոյեան կեանքը չատ անգամ պիտած ենք։ Այլ ո՛րքան տարբերութիւն Շատեր սեղանի վրայ հայ ուտելու գաղափարը չունին։ Գործատուներ մը միայն իր ծախիւք սեղանատուն չինած է իր բանւորներուն համար։ Բայց ատոնք ո՛րքան ազատ կը պահեն զան։ Սովորաբար, գետնի վրայ, մատնելով կերակուր կ'ուտեն, միայն ապուրի և բիլաի համար գդալ գործածելով։ Եւ ի՛նչ կ'ուտեն։ Բիլաւ բրինձ, իրենց գլխատուր անուշդն այն է։ Մ'իւս, ատաղաւէթ տապատար միայն։ Ջո՛ւկ, երբ ֆէլճանին հետ 20 փարայի իյնէ։ Չկարծէք սակայն թէ քիչ ծախք կ'ընեն։ Միայն թէ ոգեկից ըմպելիքի և ծխելի չատ գրամ կուտան։ Գինի մէկ քանի չոյն նպարավաճառէ և սրճարանատիրոջ այս ազիւսագործ Հայկազեան մեծագոյն մասին ընկեր են։ կը ծախսեն, բայց ուտելիքի և խմելիքի ամենէն անչահ տեսակներուն համար։ Ա՛յս է իրենց գլխաւոր տարբերութիւն գիմացի քարափի բանւորներէն։ Ա՛յս մարդոց համար չէ անչուչտ որ կեօղէ «յոյս և աւելի՛ յոյս» ազազակեր է մեծ քաղաքներու կիւնային ու կենցաղին։ Ո՛րչափ մեծ բարիք մը կ'ըլար եթէ մերիններուն գործնական գաղափար մը արտէր «ապրելու արհեստին» վրայ։ Առանց այսպիսի արհեստի, իրենց գիտացած և ի գործ գրած արհեստներէն երբեք բարօրութեան երես տեսնել չպիտի ատն իրենց։ Լաւ ապրելու պէտքը մինչեւ որ չզգացուի, մարդիկ հոգ չեն տանիր լաւ ապրելու, և հետեւապէս լաւ ապրելու միջոցներն ալ չեն կրնար հայթայթել։ Բ· Փ·

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԻՏԱԼԻԱ։— Քաղաքական ամուսնութիւնը պարտաւորիչ ընելու համար գատական նախորդ նախարար պր Փ. Պոնաչիի ներկայած օրինագիծն իւր յաչորդին կողմէ նա առնուագեալ, այս յայտարարութեամբ թէ Պ· Ճոլիտթիի վերակազմեալ վարչութիւնն նոյն քաղաքային ամուսնութիւնը պիտանի կը նկատէ, բայց Պ· Պոնաչիի ծրագիրը դէշ խմբագրուած կը տեսնէ, և հետեւապէս ան կ'առնու առ այժմ, յատկիկային տարբեր ծրագիր մը բերելու համար երեսի· ժողովոյն։

ՎԻԵՏՈՐԻՈ ԹԱԳՈՒՀԻՆ իւր ծննդեան տարեդարձին առթիւ հինգ նոր Լորտեր անուանեց, ինն Պարոնիկներ և 16 Ասպետներ։ Ասպետական կարգ տուաւ ի մէջ այլոց Բէճ գատաւորութեան գաղաքական գծագրչին Պ· Ճոն Թենիըլի, և Տէյլ Նէ՛ուզ ի Լիվըրպուլի Տէյլ Բուրին խմբագիրներուն։

ԲԱՒՆՈՒԻ ԿԱՄՄԱ ճառին նկատմամբ անգլ· թերթ մը գիտել կուտայ իրրեւ նորութիւն մը թէ Աւստրիոյ-Հունգարիոյ արտաքին գործոց նախարարը կը ծանուցանէ թէ «սպառազինութիւնը կրնան թերեւս պակսիլ օրին մէկը, քանի որ Ռուսիոյ կայսրը խաղաղասէր ընթացքի մը կը հետեւի»։ Մինչեւ ցարդ ոչ մէկ պաչտօնակիր աչխարհաւոյս յոյս կը յայտներ սպառազինութեանց նուազման։

ՉՕՐ· ՏՈՏՄ Տահմէի պատերազմական գործոց վրայ արուեստական տեղեկագիր մը ժամայց գինուորական իչխանութեանց, յորմէ կ'երեւի թէ Լիպէլեան նոր հրացանն ընդհանուր գոհունակութիւն պատճառեր է, և անծուխ վառօդ գործածող գօրքեր միւսներէն նուազ վնասուկ են։

ՓԱՐԻՉԻ մէջէն ինֆլուենցան անհետացած ըլլալով, Ֆրանսայի մայրաքաղաքին մէջ մեռելոց հանէժառաջութիւնը նախորդ տարիներէն 10 առ 100 պակաս է այժմ։

ԼՍԱԼԻՔԻ հանպատրաստ կարգինալն մահ, Գապը կարդինալն (Թուլուզի և չրջակայք) արքեպիսկոպոս կարդնալ գներ։ Փոնզ, Փոնզգանդրնի (Ազժենթինա) եպիսկոպոսը։

Ի ՉԻԼԻՍՕ, ամերիկեան յանձնախումբն ինչ ինչ դիմումներ ըրաւ եւրոպացի յուցադրիչներուն, որոց խանգիվին միջամէ եաև կենալը սահմանի արբատոգրութիւն պատճառած էր Ամերիկայի մէջ, իբրեւ մահապատ հարուած մը Դաղմեական Արուեստահանդէսին։ Ամերիկեան յանձնախումբը կը հաւանի որ եւրոպացիք ճիւղի պատասխանատուութիւնը քննելու համար միակ գնահատուչն զատ ուրիչ քանի մը ձեռնհաս մանաւանդ եւս ընկերացան, և անոնց բացատրութիւնը լսելէ եաև միգամանի որոշուի և հատուածաւոր Աչգ· ճիւղին տնօրէնն յայտարարեց թէ այս պայմանաս կը յօժարի միգամի գնել անդլիական ապրանքներն։ Բան նորագոյն լրոյ, միւս ճիւղին եւս հատուածներ են, բայց ի Ֆրանսայէն։

ԵԳԻՊՏՈՍ։— Բնիկ վերաքննիչ Սահանն ի Գահիրէ սահմանաւթիւնն ուղի միգրդիկ և գիւղապետ մը գատապարտանաց եղերական մահուան, իսկ եգիպտական լեկի վերաքննիչ Սահանը կ'սահմանէ թէ ապացուցեալ չէ որ չարագործը գործել հարկ եր՝ փախչելէ արգիլելու համար դինւ։ Այդն գատաւճիռը կուգեմ, բայց վերջապէս տասապարքը նուազ ծանր պիտի ըլլայ եթէ քեզի քոմ ունենամ քոյր ընտանիքով։ Անոր վրայ պիտի խօսիմ ձեզի; պիտի թողուք որ իմ ժամերուս լամ, և պիտի տեսնեմ փոքր սիրելի աղջկանս մեծնալը մեր գործարքը վայելելով, և այս բան պիտի կրնայ դեռ կրկնել ասլ ինձ կեանքը։

Տը Ներթան գործարը ա՛յ իբր ձեռակերպութիւն միայն կ'ընդդիմանար, իր կրնով կատարեալ հաւատութիւնը ջրեց իր ընդդիմութիւնը··· և յաջորդ օրը ամէն ոք տեղատրուած էր ի Ֆոնդէկ։

ՀԱՅԿ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒ ՄԱՀՈՒԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ԱՌԹԻՒ

Ի ՊԵՐԼԻՆ Ազգային Օձերային մէջ հինգշաբթի գիչեր նախագահեցաւ Վերսրի Ֆոլշենֆէլ ի ձեռն խոտիան գաւառներական խնդին, որոյ ֆրանսայի անդամը միայն, անուանի երգիչ Պ· Մ՛օբլ, բացակայ մնաց, իւր հայրենասիրութիւնն չհանդուժելով որ գերման ունկնդրայ առջեւ երգէ։ Թէեւ գինուը քառասնամի աւելցուցած էին, բայց Վերսրի նոր հրաչակերտը մեծ յաջողութիւն ունեցաւ ընդհ և կրկի քազմութեան մը առջեւ, որ մեծ ևս չատներ են, բայց ի Ֆրանսայէն։

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ։— Բնիկ վերաքննիչ Սահանն ի Գահիրէ սահմանաւթիւնն ուղի միգրդիկ և գիւղապետ մը գատապարտանաց եղերական մահուան, իսկ եգիպտական լեկի վերաքննիչ Սահանը կ'սահմանէ թէ ապացուցեալ չէ որ չարագործը գործել հարկ եր՝ փախչելէ արգիլելու համար դինւ։ Այդն գատաւճիռը կուգեմ, բայց վերջապէս տասապարքը նուազ ծանր պիտի ըլլայ եթէ քեզի քոմ ունենամ քոյր ընտանիքով։ Անոր վրայ պիտի խօսիմ ձեզի; պիտի թողուք որ իմ ժամերուս լամ, և պիտի տեսնեմ փոքր սիրելի աղջկանս մեծնալը մեր գործարքը վայելելով, և այս բան պիտի կրնայ դեռ կրկնել ասլ ինձ կեանքը։

Տը Ներթան գործարը ա՛յ իբր ձեռակերպութիւն միայն կ'ընդդիմանար, իր կրնով կատարեալ հաւատութիւնը ջրեց իր ընդդիմութիւնը··· և յաջորդ օրը ամէն ոք տեղատրուած էր ի Ֆոնդէկ։

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»ի (28)

ԼՈՒԻՍ ԹԱԳՈՒՀԻՆ

ԻՒՋՈՐԻ ՁՐՂԱՑՔԻՆ ՈՍԿԻՐԸ

Գ·

ՏՈՆԴՒՋԻ ԴՂԵՑՈՒԸ

—Ես ալ չեմ ճանչնար, զօրավարս··· բայց բոյնէն չատ դժուար հանուելիք թռչուն մը ըլլալու չէ··· կը յիշեմ թէ Պրէսլաւի մէջ···

—Ես ալ Հայասլեցիներվի, Նաթոլիի, Սաթակուսա, Վարշաւայի··· վերջապէս ամէն տեղ ուր ժամանակ ունեցած եմ քաղաքացւոյս ժամ ձին սլտռաը գնել··· բայց անոնք մեզի պէտք հազուներուն պէս չեն, Միչել։

—Իրաւ որ, զօրավար, ինչ աւելի ազգ կը հանդիսաք արտերգութենէ· երբ կարող ըլլաք, փոխանակ մեզի երկաթ ընծրեցեք· և կը լինայ կ'երթայ· տիկին Շեկարբիին պիտի տպրկցնեմ սիրել, ծառայել, յարգել զօրավարիս կինը, գեղուհի մը պիտի ըլլայ ատ։

—Սպնիւ Միչել։

—Եւ յետոյ, պիտի տեսնենք անոր փոքր Միչել մը չինելը, որ պիտի կրնայ ապագային Շեկարբիին ըլլալ ձեր զաւիին, ինչպես ատանութենէն է ընտանիքին մէջ։

Բանակի կնաքը սքանչելի կերպով ատնպատ պատած էր զօրավարը, և հակառակ իր մեզ բազկին չգոյութեանը, վառաւոր մարդ մըն էր տակաւին։ Միչել, քառասուն երկու տարեկան, տարիքին բովանդակ զօրութեանը մէջն էր, և եթէ իր տոկալի սպին չըլլար, կրնար տակաւին հաճոյք ներչնչել··· Սակայն այդ բանին վրայ անոր խօսիլը ազէկ բան չէր, վասնզի իրեն համար այդ սպին իր գլխաւոր զարդն էր, և անդիմադրելի ազդեցութիւն մը յառաջ պիտի բերէր ապագայ տիկին Շեկարբիի սիրտին վրայ։

Երեկ մարտիկներն ա՛լ չէին ձանձրանար, կը մոռնային իրենց արչաւանքները իրենց ապագայ զաւկըներուն դաստիարակութեան ծրագիրը պատրաստելու համար։

Երկու հարիւր խնդրուն օր հոքը, երկու կիները չգացան իրարմէ քանըչչոս ժամ տարբերութեամբ։

Երկու աղջիկ բերին աչխարհ։

Մէկուն անունը զրուեցաւ Սոֆի Մատիլէօնար ու Ֆոնդէզ։

Միւսինը Ռոզ-Քառմէն Շեկարբի։

Երկու քաչերը քիչ մնաց որ իրենց բարկութենէն կաթուածահար ըլլային։

—Նոքն ինսլու է, բաւ զօրավարը։

—Նոքն ինսլինք, պատասխանեց Միչել։

Բայց ութ օր հոքը, ու Ֆոնդէզ մարքիզուհին կը մեռնէր ծննդաբերութեան հետեւանօք։

Հարուածը բաւն եղաւ զօրավարին համար։ իր մանկամարդ կնոջ չարած էր երիտասարդի եռանդով և թարմ տպաւորութեամբ մը զոր քանակի կիանքը պահած էր իր սիրտին մէջ, այն տատիման որ քան տարեկան երիտասարդի մը պէս սկսաւ զինուոր սիրեցեալ մեռելային անկողնին քով, և բարեմտութիւնը նորէն հատատուելով՝ պիտի տեւէր մինչեւ Ֆոնդէզի մարքիզին մահուան օրը։

Տը Ներթան զօրավար,— այս էր բարեկամին անունը,—արդարեւ Պուտպոնեներուն հաւատարիմ մնացած էր, բայց երկու տարի չանցած՝ նոր կառավարութեան հաւատարմութիւնէն զժգոհ՝ հանգաւան թոչակ խնդրած էր և ետած էր առանձինն ապրիլ նախարարական երկրին մէջ ուր ծնած էր, իր կնոջ և հինգ վեց տարեկան մանչուն հետ։

Տը Ներթան զօրավարը քաւական հարստութիւն մէր էր բարեկեցիկ կեանք մը վարելու համար, տարեկան քանդրհինգ երեսուն հազար ֆրանք եկամուտով, բայց հազիւ թէ գիւրակեցութիւն մըն էր այս հանդէպ իր գայի որ Ֆոնդէզին մեծամասն մասն կ'սերեր։ Ամբողջ օրեր իր աղջկանը օրօրոցին քով կ'անցուցներ՝ յիչելու, ցաւելու և արտասուելու համար։

Ուրախութիւնը խոս տատ էր տունէն, խեղճ Միչել, իր տէրը մխիթարելու համար ձեռքէն բան մը չի գալուն տխրեցեալ, չէր իսկ համարձակիր անոր առջեւ իր կինն հանբուրել, վախնալով որ անոր նեղութիւնը կ'աւելցնէ իր երջանկութեան ցոյցով։

Ապէտալի օրուան յաջորդ օրը, զօրավարին մէկ վնակիցը, իր հայրենակիցն ու զրացին, որուն հետ աւրուած էր տակաւին 1815էն ի վեր, վառնդի անիկա Պուտպոնեներու ծառայութեան տակ մնացած էր, եկաւ նեղութիւ իր բարեկիներուն մէջ և լալ իրեն հետ· հաշտութիւնը կատարած էր սիրել զայն։

Այս գործին սիրտը չարժած՝ մանկամարդ տիկին որ Ֆոնդէզ յաչողած էր վոխարինել այդ սէրը, և իր սիրուն և սիրալիր հոգիին գործովը չէր մտածած իր եւ ամուսնոյն տարիքին միջեւ կեցած տարբերութեան վրայ, որ իր ամուսնութեան երկրորդ օրը լացուցած էր զինքը։

Այս մահ ընկճեց այն մարդը զոր քիւսուն կամնուսար ճակատամարտներ խնայած էին։ Իր սիրելեաչ մեռելը գերեզմանին յանձնելով ետ զառնալէն ետքը նետուեցաւ Միչելի բազուկներուն մէջ եւ ալաւ լալ։

—Իմ խեղճ ծերուկս, բաւ, այս վերքէն պիտի մեռնիմ։

Երեք ամիս ետքը մազիքը ճերմկցած էին, հասակը կորացած էր, հօթանասուն տարու կ'երեւէր։ Ամբողջ օրեր իր աղջկանը օրօրոցին քով կ'անցուցներ՝ յիչելու, ցաւելու և արտասուելու համար։

Ուրախութիւնը խոս տատ էր տունէն, խեղճ Միչել, իր տէրը մխիթարելու համար ձեռքէն բան մը չի գալուն տխրեցեալ, չէր իսկ համարձակիր անոր առջեւ իր կինն հանբուրել, վախնալով որ անոր նեղութիւնը կ'աւելցնէ իր երջանկութեան ցոյցով։

Ապէտալի օրուան յաջորդ օրը, զօրավարին մէկ վնակիցը, իր հայրենակիցն ու զրացին, որուն հետ աւրուած էր տակաւին 1815էն ի վեր, վառնդի անիկա Պուտպոնեներու ծառայութեան տակ մնացած էր, եկաւ նեղութիւ իր բարեկիներուն մէջ և լալ իրեն հետ· հաշտութիւնը կատարած էր սիրել զայն։

Այս գործին սիրտը չարժած՝ մանկամարդ տիկին որ Ֆոնդէզ յաչողած էր վոխարինել այդ սէրը, և իր սիրուն և սիրալիր հոգիին գործովը չէր մտածած իր եւ ամուսնոյն տարիքին միջեւ կեցած տարբերութեան վրայ, որ իր ամուսնութեան երկրորդ օրը լացուցած էր զինքը։

Այս մահ ընկճեց այն մարդը զոր քիւսուն կամնուսար ճակատամարտներ խնայած էին։ Իր սիրելեաչ մեռելը գերեզմանին յանձնելով ետ զառնալէն ետքը նետուեցաւ Միչելի բազուկներուն մէջ եւ ալաւ լալ։

—Իմ խեղճ ծերուկս, բաւ, այս վերքէն պիտի մեռնիմ։

Երեք ամիս ետքը մազիքը ճերմկցած էին, հասակը կորացած էր, հօթանասուն տարու կ'երեւէր։ Ամբողջ օրեր իր աղջկանը օրօրոցին քով կ'անցուցներ՝ յիչելու, ցաւելու և արտասուելու համար։

Ուրախութիւնը խոս տատ էր տունէն, խեղճ Միչել, իր տէրը մխիթարելու համար ձեռքէն բան մը չի գալուն տխրեցեալ, չէր իսկ համարձակիր անոր առջեւ իր կինն հանբուրել, վախնալով որ անոր նեղութիւնը կ'աւելցնէ իր երջանկութեան ցոյցով։

Ապէտալի օրուան յաջորդ օրը, զօրավարին մէկ վնակիցը, իր հայրենակիցն ու զրացին, որուն հետ աւրուած էր տակաւին 1815էն ի վեր, վառնդի անիկա Պուտպոնեներու ծառայութեան տակ մնացած էր, եկաւ նեղութիւ իր բարեկիներուն մէջ և լալ իրեն հետ· հաշտութիւնը կատարած էր սիրել զայն։

Այս գործին սիրտը չարժած՝ մանկամարդ տիկին որ Ֆոնդէզ յաչողած էր վոխարինել այդ սէրը, և իր սիրուն և սիրալիր հոգիին գործովը չէր մտածած իր եւ ամուսնոյն տարիքին միջեւ կեցած տարբերութեան վրայ, որ իր ամուսնութեան երկրորդ օրը լացուցած էր զինքը։

Այս մահ ընկճեց այն մարդը զոր քիւսուն կամնուսար ճակատամարտներ խնայած էին։ Իր սիրելեաչ մեռելը գերեզմանին յանձնելով ետ զառնալէն ետքը նետուեցաւ Միչելի բազուկներուն մէջ եւ ալաւ լալ։

—Իմ խեղճ ծերուկս, բաւ, այս վերքէն պիտի մեռնիմ։

Երեք ամիս ետքը մազիքը ճերմկցած էին, հասակը կորացած էր, հօթանասուն տարու կ'երեւէր։ Ամբողջ օրեր իր աղջկանը օրօրոցին քով կ'անցուցներ՝ յիչելու, ցաւելու և արտասուելու համար։

Ուրախութիւնը խոս տատ էր տունէն, խեղճ Միչել, իր տէրը մխիթարելու համար ձեռքէն բան մը չի գալուն տխրեցեալ, չէր իսկ համարձակիր անոր առջեւ իր կինն հանբուրել, վախնալով որ անոր նեղութիւնը կ'աւելցնէ իր երջանկութեան ցոյցով։

Ապէտալի օրուան յաջորդ օրը, զօրավարին մէկ վնակիցը, իր հայրենակիցն ու զրացին, որուն հետ աւրուած էր տակաւին 1815էն ի վեր, վառնդի անիկա Պուտպոնեներու ծառայութեան տակ մնացած էր, եկաւ նեղութիւ իր բարեկիներուն մէջ և լալ իրեն հետ· հաշտութիւնը կատարած էր սիրել զայն։

Այս գործին սիրտը չարժած՝ մանկամարդ տիկին որ Ֆոնդէզ յաչողած էր վոխարինել այդ սէրը, և իր սիրուն և սիրալիր հոգիին գործովը չէր մտածած իր եւ ամուսնոյն տարիքին միջեւ կեցած տարբերութեան վրայ, որ իր ամուսնութեան երկրորդ օրը լացուցած էր զինքը։

Այս մահ ընկճեց այն մարդը զոր քիւսուն կամնուսար ճակատամարտներ խնայած էին։ Իր սիրելեաչ մեռելը գերեզմանին յանձնելով ետ զառնալէն ետքը նետուեցաւ Միչելի բազուկներուն մէջ եւ ալաւ լալ։

—Իմ խեղճ ծերուկս, բաւ, այս վերքէն պիտի մեռնիմ։

Երեք ամիս ետքը մազիքը ճերմկցած էին, հասակը կորացած էր, հօթանասուն տարու կ'երեւէր։ Ամբողջ օրեր իր աղջկանը օրօրոցին քով կ'անցուցներ՝ յիչելու, ցաւելու և արտասուելու համար։

Ուրախութիւնը խոս տատ էր տունէն, խեղճ Միչել, իր տէրը մխիթարելու համար ձեռքէն բան մը չի գալուն տխրեցեալ, չէր իսկ համարձակիր անոր առջեւ իր կինն հանբուրել, վախնալով որ անոր նեղութիւնը կ'աւելցնէ իր երջանկութեան ցոյցով։

Ապէտալի օրուան յաջորդ օրը, զօրավարին մէկ վնակիցը, իր հայրենակիցն ու զրացին, որուն հետ աւրուած էր տակաւին 1815էն ի վեր, վառնդի անիկա Պուտպոնեներու ծառայութեան տակ մնացած էր, եկաւ նեղութիւ իր բարեկիներուն մէջ և լալ իրեն հետ· հաշտութիւնը կատարած էր սիրել զայն։

(Շարունակելի)

ԱԶԴԱՐԱՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ — ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՂ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՐՈՋ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԱԹԱՌՆԱՅԻ

ԳԱՂԱՓԱՐԸ ՄԻԱՅԱՍՆԵԱՅ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԱԹԱՌՆԱՅԻ

Ընդունելութիւն ամէն օր, բացի տօներէ, առաւօտեան ժամը 9-էն մինչեւ 12։ Երեկոյեան ժամը 3-էն մինչեւ 6։

Ձեռագիրները չեն վերադարձուիր։ Անանուն նամակները չեն հրատարակուիր։

Հրատարակութեան գինը

Կ. Պոլսոյ մէջ՝ տարեկան 30 ոսկի, վեց ամսուան 15 ոսկի, երեք ամսուան 7½ ոսկի։

Գաւառներու համար՝ տարեկան 36 ոսկի, վեց ամսուան 18 ոսկի, երեք ամսուան 9 ոսկի։

Արտասահմանի համար՝ տարեկան 40 ոսկի, վեց ամսուան 20 ոսկի, երեք ամսուան 10 ոսկի։

Հրատարակութեան գինը կանխիկ կը վճարուի։

Ամէն տեսակ յայտարարութիւններ կ՚ընդունուին Կ. Պոլսոյ մէջ՝ Ազդարարի գրասենեակը, Գաղաթիոյ մէջ՝ Ազդարարի գործակատարը։

Ազդարարի գործակատարներ կան նաեւ Պէյրութ, Ալեքսանդրիա, Մանչեսթր, Լիվըրփուլ, Մարսէյլ, Փարիզ, Վենետիկ, Վիեննա, Պուքրէշ, Պոլկարիա, Սերպիա, Յունաստան, Ռումանիա, Ռուսիա, Ամերիկա եւ Հնդկաստան

ԱՐԵՎԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐԻՆ

Ի ՊԱՏԻՎ ԱՐԵՎԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ի ՓԱՐԻԶ, 15 ՄԱՅԻՍ 1893

Ի ՎԱՐՉԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

ՀԻՄՆԱԴՐՎԱԾ ՆԱՀԱՆՋԱՎՈՐ ՄԱՐՏԻ 1852 ԹՎԱԿԱՆԻՆ

ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ ՆԱՀԱՆՋԱՎՈՐ ՄԱՐՏԻ 1852 ԹՎԱԿԱՆԻՆ